

Župajda, župajda

♩ = 114

By - la jsem mla - dá na pů - dě spa - la, s mlá-den - ci
je - nom trá - pe - ní mě - la. Žu - paj - da, žu - paj - da,
já tě mám rá - da, žu - paj - da, žu - paj - da, já tě mi - lu - ju.

2. Přijel k nám kočí, měl modrý oči,
on se mě vypytał kde já spím v noci.
Župajda, župajda, já tě mám ráda.
Župajda, župajda, já tě miluju.

3. Já spím na půdě, blízko vikýře,
žádněj tam za mnou vylízt nemůže.
Župajda, župajda, já tě mám ráda.
Župajda, župajda, já tě miluju.

4. Pět jich tam lezlo za mnou na půdu,
čtyři jsem shodila ze schodů dolů.
Župajda, župajda, já tě mám ráda.
Župajda, župajda, já tě miluju.

5. Čtyři jsem shodila, pátej tam zůstal,
jak jsi se Jeníčku, jak jsi se vyspal.
Župajda, župajda, já tě mám ráda.
Župajda, župajda, já tě miluju.

6. Já jsem se vyspal ale dost málo,
celou noc se mi o tobě zdálo.
Župajda, župajda, já tě mám ráda.
Župajda, župajda, já tě miluju.

7. Když bylo devět, hubička mlaskla,
v jedenáct hodin postýlka praskla.
Župajda, župajda, já tě mám ráda.
Župajda, župajda, já tě miluju.

8. Počkej, Jeníčku, vše má své meze,
zaplatíš postýlku, bábu i kněze.
Župajda, župajda, já tě mám ráda.
Župajda, župajda, já tě miluju.